Lietas Nr. 19720326125
K77-3264-25/87
ECLI:LV:RPT:2025:1209.19720326125.2.S

Rīgas pilsētas tiesa

S P R I E D U M S

Latvijas Republikas vārdā

Rīgā /Datums B/

Tiesa šādā sastāvā: tiesnesis Mārtiņš Tupureins,

piedaloties prokurorei Lindai Ostapko,

atklātā tiesas sēdē tiesas sēdē izskatīja krimināllietu /Persona B/, personas kods /Personas kods A/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas, 185.panta pirmās daļas, 253.panta pirmās daļas.

Aprakstošā daļa

Pārbaudījusi un novērtējusi visus krimināllietā esošos pierādījumus, tiesa konstatēja, ka /Persona B/ izdarīja svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu (zādzību), iekļūstot transportlīdzeklī, un proti:

/Datums A/ap plkst.01.53 /Persona B/, atrodoties narkotisko vielu ietekmē pie nama /Adrese C/, mantkārīgu tieksmju vadīts, nolēma izdarīt svešas kustamas mantas slepenu zādzību. Īstenojot savu noziedzīgo nodomu, vērstu uz zādzības izdarīšanu, /Persona B/, apzinoties savu darbību prettiesisko raksturu, piegāja pie transportlīdzekļa /Transportlīdzeklis B/ ar valsts reģistrācijas numura zīmi /Transportlīdzeklis A/, būdams pārliecināts, ka viņa darbības neviens nenovēro, ar iepriekš līdzi paņemtu āmuru izsita automašīnas aizmugurējo stiklu, tādā veidā to iznīcinot, un no transportlīdzekļa bagāžas nodalījuma nolaupīja /Persona C/ piederošo skrūvgriezi"DeWALT" DCD701 107 EUR vērtībā, pie kura piestiprināts uzlādēs akumulators "DeWALT" DCB127 10 EUR vērtībā, multifunkcionālo instrumentu "DeWALT" DCS356 140 EUR vērtībā, uzlādēs akumulatoru "DeWALT" DCB127 10 EUR vērtībā, uzlādēs akumulatoru "DeWALT" DCB183 20 EUR vērtībā un alumīnija izolācijas lentu 2 EUR vērtībā.

Tādā veidā /Persona B/, tīši nozaga /Persona C/ piederošo mantu un prettiesiski ieguva svešu mantu savā valdījumā, lai tālāk rīkotos ar to kā ar savu, nodarot /Persona C/ materiālo zaudējumu 289EUR apmērā.

Ar savām darbībām/Persona B/ izdarīja Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Turklāt, /Persona B/ izdarīja svešas mantas tīšu iznīcināšanu un bojāšanu, un proti:

/Datums A/ ap plkst.01.53 /Persona B/, atrodoties narkotisko vielu ietekmē pie nama /Adrese C/, ar pēkšņi radušos nodomu, mantas iznīcināšanas un bojāšanas nolūkā, piegāja pie transportlīdzekļa/Transportlīdzeklis B/ ar valsts reģistrācijas numura zīmi /Transportlīdzeklis A/, būdams pārliecināts, ka viņa darbības neviens nenovēro, ar iepriekš līdzi paņemtu āmuru izsita automašīnas aizmugurējo stiklu 250EUR vērtībā, tādā veidā to iznīcinot, un ar to pašu āmuru sasita automašīnas aizmugurējā labā luktura stiklu 120 EUR vērtībā, tādā veidā to sabojājot un padarot to turpmākai ekspluatācijai nederīgu.

Tādā veidā /Persona B/ tīši iznīcināja un bojāja cietušā /Persona C/ mantu 370 EUR vērtībā.

Ar savām darbībām/Persona B/ izdarīja Krimināllikuma 185.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Turklāt, /Persona B/ neatļauti glabāja psihotropo vielu bez nolūka to realizēt, un proti:

/Persona B/, atrodoties narkotisko vielu ietekmē, neatļauti, bez realizācijas nolūka, glabāja 0,6585 gramus rozā krāsas, pulverveida, graudainas vielas, kas satur amfetamīnu (amfetamīna saturs vairāk ka 0,02 grami) savas jakas kreisajā kabatā polimērmateriāla vīstoklī, līdz Ernesta /Adrese B/ /Datums A/ plkst.04.30, /Persona B/ kratīšanas laikā psihotropo vielu izņēma Valsts policijas amatpersonas.

Ar savām darbībām/Persona B/ izdarīja Krimināllikuma 253.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Motīvu daļa

/Datums B/ tiesā saņemtsizlīgums, kurš noslēgts starp apsūdzēto /Persona B/ un cietušo /Persona C/.

Lietā esošajā izlīgumā izteikts lūgums, kuru apsūdzētais uzturēja tiesas sēdē, izbeigt kriminālprocesu, kur viņam celta apsūdzība par noziedzīgo nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 185.panta pirmajā daļā. Cietušajam nav pret viņu nekādu pretenziju, viņi ir noslēguši rakstveida izlīgumu Valsts probācijas dienesta amatpersonas klātbūtnē.

Cietušais tiesas sēdē apstiprināja izlīgumā norādīto, ka ir saņēmis no apsūdzētā materiālo atlīdzību 370 EUR apmērā, viņam nav nekādu citu materiālu pretenziju pret apsūdzēto, neiebilda pret kriminālprocesa izbeigšanu.

Tiesas sēdē prokurore izteica viedokli, ka lietā ir pieļaujams izlīgums apsūdzībā pēc Krimināllikuma 185.panta pirmās daļas, puses izlīgumu noslēguši labprātīgi, puses pašas tiesas sēdē to apstiprināja, apsūdzētais savu vainu pēc Krimināllikuma 185.panta pirmās daļas atzina, un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 377.panta 9.punkta nosacījumiem kriminālprocess ir izbeidzams un apsūdzētais ir atbrīvojams no kriminālatbildības.

Ņemot vērā prokurora viedokli, apsūdzētā un cietušā paskaidrojumus, tiesa atzīst, ka ir pamats kriminālprocesa izbeigšanai.

No Kriminālprocesa likuma 7.panta otrās daļas izriet, ka par Krimināllikuma 185.panta pirmajā daļā paredzēto nodarījumu kriminālprocesu uzsāk, ja saņemts tās personas pieteikums, kurai nodarīts kaitējums.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 379.panta pirmās daļas 2.punkta noteikumiem, izmeklētājs ar uzraugošā prokurora piekrišanu, prokurors vai tiesa var izbeigt kriminālprocesu, ja persona, kas izdarījusi krimināpārkāpumu vai mazāk smagu noziegumu, ir izlīgusi ar cietušo vai viņa pārstāvi Krimināllikumā noteiktajos gadījumos.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 481.panta pirmās daļas 1.punktā noteikto, tiesa izbeidz kriminālprocesu vai tā daļu ja iztiesāšanas laikā tā konstatē šā likuma 377.panta 3.–10.punktā norādītos apstākļus, kas nepieļauj

krimināprocesu.

Krimināllikuma 58.panta otrā daļa noteic, ka personu, kas izdarījusi krimināpārkāpumu vai mazāk smagu noziegumu, izņemot noziedzīgus nodarījumus, kuru rezultātā iestājusies cilvēka nāve, var atbrīvot no kriminālatbildības, ja ir izlīgums ar cietušo vai viņa pārstāvi un persona pēdējā gada laikā nav tikusi atbrīvota no kriminālatbildības par tīša noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, noslēdzot izlīgumu, un pilnīgi novērsusi ar izdarīto noziedzīgo nodarījumu radīto kaitējumu vai atlīdzinājusi nodarīto zaudējumu.

No krimināllietas materiāliem redzams, ka /Datums B/ apsūdzētais ir noslēdzis izlīgumu ar cietušo, cietušais ir saņēmis no apsūdzētā atlīdzību par nodarīto kaitējumu, cietušajam nav pret viņu nekādu pretenziju, tādēļ izlīgums ir apstiprināms, un kriminālprocess daļā pēc Krimināllikuma 185.panta pirmās daļas pret/Persona B/ ir izbeidzams.

Tiesas izmeklēšanā apsūdzētais atzina sevi par vainīgu viņam inkriminēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā, lūdza lietu apsūdzībā pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas, 253.panta pirmās daļas izskatīt bez pierādījumu pārbaudes.

Tiesa, izskaidrojot pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālo būtību un sekas, noskaidrojot, ka pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai piekrīt arī prokurore, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.pantu pieņēma lēmumu par pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu tiesas izmeklēšanā.

Apsūdzētā vaina viņam izvirzītajās apsūdzībās pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas, 253.panta pirmās daļas ir pierādīta, un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527.panta trešo daļu pierādījumu analīze un uzskaitījums spriedumā netiek dots.

Tiesa atzīst par pierādītu, ka apsūdzētais izdarīja svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu (zādzību), iekļūstot transportlīdzeklī un neatļauti glabāja psihotropo vielu bez nolūka to realizēt, viņa vaina inkriminētajos noziedzīgos nodarījumos pilnībā pierādīta, un šādas apsūdzētā darbības kvalificētas pareizi pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas, 253.panta pirmās daļas un par izdarītiem noziedzīgiem nodarījumiem apsūdzētais sodāms.

Pie soda noteikšanas tiesa ņem vērā arī Krimināllikuma 35.pantā definēto soda mērķi, kas ir aizsargāt sabiedrības drošību; atjaunot taisnīgumu; sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu; resocializēt sodīto personu; panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Nosakot apsūdzētajam soda veidu, atbilstoši Krimināllikuma 46.panta otrajai daļai, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu apsūdzētais pēc Krimināllikuma 253.panta pirmās daļas ir izdarījis mazāk smagu noziegumu, kas vērsts pret vispārējo drošību un sabiedrisko kārtību un saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta ceturto daļu apsūdzētais pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas ir izdarījis smagu noziegumu, kas vērsts pret īpašumu.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta trešo daļu tiesas izmeklēšanā pārbaudīti apsūdzētā personu raksturojošie dati: dzimis /Datums C/, Latvijas Republikas pilsonis, precējies, nestrādājošs,deklarētā adrese – /Adrese A/, šobrīd atrodas apcietinājumā šīs lietas ietvaros, iepriekš sodīts un tiesāts, pēdējo reizi ar Rīgas pilsētasLatgales priekšpilsētas tiesas /Datums M/ spriedumu pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas sodīts ar brīvības atņemšanu uz 14 gadiem 6 mēnešiem, sods ir izciests.

Tiesas sēdē apsūdzētais norādīja, ka pirms apcietinājuma strādāja neoficiāli, vāca metāllūžņus, ienākumi mēnesī bija ap 1500 EUR, šobrīd ienākumu nav, precējies, apgādājamo nav, veselības stāvoklis labs, ar 9 klašu izglītību, ir ieguvis atslēdznieka, metinātāja, galdnieka, komunikācijas inženiera profesijas, kopumā cietumā pavadīti 20 gadi, atkarību nav.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu tiesa ņem vērā apstākļus, kuri likumā nav paredzēti, un tiesa atzīst par atbildību mīkstinošu apstākli apsūdzētā vaļsirdīgo atzīšanos visu noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā un izdarītā

nožēlošanu, kā arī, ka apsūdzētais labprātīgi atlīdzinājis cietušajam ar noziedzīgo nodarījumu radīto kaitējumu pēc viena nodarījuma, par kuru process daļā ar šo spriedumu tiek izbeigts.

Pierādījumu pārbaudes neizdarīšana iztiesāšanā ir procesuāla darbība, kas ir pieļaujama pie apstākļiem, kad apsūdzētais atzīst savu vainu. Apsūdzētais, piekrītot lietas iztiesāšanai bez pierādījumu pārbaudes, ir izmantojis savas tiesības uz sadarbību, ko nosaka Kriminālprocesa likuma 21.pants, ka persona, kurai ir tiesības uz aizstāvību, var sadarboties ar kriminālprocesa veikšanai pilnvaroto amatpersonu, lai sekmētu krimināltiesisko attiecību noregulējumu. Tas, ka apsūdzētais izmanto savas tiesības uz sadarbību vienkāršotāka procesa izvēlē, nav atzīstams par patstāvīgu viņa atbildību mīkstinošu apstākli, bet tiesa ņem vērā pie soda noteikšanas. Šāda atziņa izriet arī no tiesu prakses *(sk. Senāta Krimināllietu departaments nolēmumus lietā Nr. SKK- 232/08).*

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1. un 12.puktu par apsūdzētā atbildību pastiprinošu apstākli tiesa atzīst to, ka noziedzīgi nodarījumi veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu un ir izdarīti narkotisko, psihotropo vielu ietekmē.

Tiesas ieskatā, atbildību pastiprinoša apstākļa esamība ir pamats bargāka soda mēra piemērošanai Krimināllikuma panta sankcijas ietvaros un liedz tiesai tiesības piespriest minimālo sodu, jo pēc Krimināllikuma jēgas atbildību pastiprinošu apstākļu esamība jau pati par sevi liedz iespēju tiesai noteikt panta sankcijā paredzēto minimālo sodu *(skat. Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta 2006.gada 8.februāra lēmumā lietā Nr.SKK01-74/06).*

Turklāt atbildību pastiprinoša apstākļa esamība un agrākā sodāmība izslēdz Krimināllikuma 49.panta piemērošanu apsūdzētajam.

Papildus tiesa ņem vērā Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā definēto soda preventīvo mērķi, un proti, aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēt sodīto personu, kā arī panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Lemjot jautājumu par soda veidu un mēru apsūdzētajam, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, apsūdzētā personību, to, ka iepriekš tiesāts, jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarījis nedzēstas sodāmības laikā, ir izvairījies no pirmstiesas izmeklēšanās, tika izsludināts meklēšanā, apsūdzētā atbildību mīkstinoša un pastiprinošu apstākļu esamību, to, ka apsūdzētais nožēlo izdarīto.

Saprotot noziedzīgu nodarījumu kā netaisnīgumu, ko radījusi pārkāpēja darbība vai bezdarbība, ikvienā konkrētā gadījumā ir svarīgi izvēlēties un piemērot pārkāpējam tādu sodu, kas ir samērīgs un maksimāli atbilst sabiedrības un arī pārkāpēja interesēm *(sk.* A. Judins. *Krimināls ods nav valsts atriebība par izdarīto noziedzīgo nodarījumu. Jurista vārds Nr.11 (762), 2013.gada 19.marts, 7. lpp.).*

Tiesa, ņemot vērā spriedumā norādītos konstatētos apstākļus saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta otrās daļas prasībām un tos pierādījumus, kas var ietekmēt piespriežamā soda veidu un mēru, ievērojot lietas apstākļus, /Persona B/izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, ņemot vērā apsūdzētā personību, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus, to, ka ir iepriekš kriminā li sodīts, aizliegtās vielas daudzumu, tiesa atzīst, lai sasniegtu soda mērķi, kas ir sodīt par izdarīto noziedzīgo nodarījumu un panākt, lai apsūdzētais pildītu likumus un turpmāk atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas un soda mērķa sasniegšanai, /Persona B/ ir sodāms ar brīvības atņemšanas sodu Krimināllikuma 175.panta trešās daļas, 253.panta pirmās daļas sankcijas ietvaros.

Šāds sods veicinās arī soda prevencijas uzdevumu izpildi. Nosakot reālu brīvības atņemšanas sodu personai, kas apsūdzēta par noziedzīgiem nodarījumiem saistībā ar narkotiskajām vielām un mantiskiem noziegumiem, tiesa aizstāv valsts un sabiedriskās drošības intereses, valsts ekonomiskās labklājības intereses, lai nepieļautu nekārtības vai noziegumus, lai aizsargātu veselību un tikumību, kā arī, lai aizstāvētu citu personu tiesības un brīvību. Pastāvot minēto apstākļu kopumam, tiesa secina, ka šāda apsūdzētā cilvēktiesību ierobežošana atbilst Kriminālprocesa likuma mērķim un Kriminālprocesa likuma 12.pantā definētajam cilvēktiesību garantēšanas principam.

Tiesa uzskata, ka ar šādu sodu tiks sasniegts soda mērķis – sodīt vainīgo personu par izdarītiem noziedzīgiem nodarījumiem, kā arī panākt, lai notiesātā un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas. Alternatīvie sodi nav piemērojami, jo apsūdzētais secinājumus nav izdarījis, jaunus noziegumus

izdarīja nedzēstas sodāmības laikā, analizējot apsūdzētā norādīto, kas bijis par pamatu noziegumu izdarīšanai, ir secināms, ka viņam ir nihilistiska attieksme pret likumu.

Tiesas ieskatā, ar šo spriedumu noteiktos sodus pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas un 253.panta pirmās daļas nevar vērtēt kā nesamērīgi bargus, jo sods Krimināllikuma 175.panta trešās daļas sankcijā paredzēts ar brīvības atņemšanu uz laiku līdz pieciem gadiem, savukārt sods Krimināllikuma 253.panta pirmās daļas sankcijā paredzēts ar brīvības atņemšanu uz laiku līdz trim gadiem. Tiesas ieskatā piemērotie sodi ir individualizēti, atbilstoši izskatāmās lietas nodarījumu skaita, rakstura, smagumu un personības kopsakarībā.

Tiesa konstatē, ka apsūdzētajam galīgais sods ir nosakāms pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmās daļas noteikumiem, un, ievērojot izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu, smagumu un apsūdzētā personību, sods nosakāms daļēji saskaitot piespriestos sodus un tieši ar šāda soda piemērošanu tiks panākts Krimināllikuma 35.panta otrās daļas noteiktais soda mērķis.

Šajā kriminālprocesā apsūdzētais tika aizturēts /Datums A/ plkst.02.07, atbrīvots no īslaicīgās aizturēšanas vietas /Datums T/plkst.12.45, kas atbilst divām dienām, kā arī atrodas apcietinājumā no /Datums R/līdz /Datums B/

Pirmstiesas izmeklēšanā /Datums P/ apsūdzētajam tika piemērots drošības līdzeklis – apcietinājums, /Datums E/ ticis aizturēts.

Ņemot vērā, ka apsūdzētajam šajā lietā piemērots drošības līdzeklis apcietinājums un viņam tiks piemērots brīvības atņemšanas sods, tiesas ieskatā drošības līdzeklis – apcietinājums atstājams negrozīts līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto un piekto daļu brīvības atņemšanas soda izciešanā /Persona B/ ieskaitāms aizturēšanā un apcietinājumā pavadītais laiks no /Datums A/plkst.02.07 līdz /Datums T/ plkst.12.45, kas atbilst divām dienām, un no /Datums R/ līdz /Datums B/

Pirmstiesas procesā piedalījās apsūdzētā aizstāve L.A.Zelmene, kurai no valsts līdzekļiem izmaksājama atlīdzība 110 EUR apmērā, un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 368.pantu piedzenot no /Persona B/ par labu valstijpiedzenami 110 EUR par zvērināta advokāta veikto darbu juridiskās palīdzības sniegšanā pirmstiesas, nosakot 30 dienu termiņu tā labprātīgai izpildei pēc sprieduma spēkā stāšanās, uzliekot par pienākumu iesniegt tiesai maksājuma apliecinošu dokumentu par veikto samaksu.

Lietisko pierādījumu lietā nav, divi CD diski, kas glabājās pie krimināllietas materiāliem uzskatāmi par elektroniskiem dokumentiem un atstājami glabāšanai pie lietas.

Arests mantai netika uzlikts.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 377., 499., 520.pantu, tiesa

n o s p r i e d a

/Persona B/ , personas kods/Personas kods A/, atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 6 (sešiem) mēnešiem.

/Persona B/, personas kods /Personas kods A/, atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 253.panta pirmajā daļā un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 4 (četriem) mēnešiem.

Apstiprināt tiesai iesniegto izlīgumu starp /Persona B/, personas kods /Personas kods A/, un cietušo /Persona C/ , personas kods /Personas kods B/.

Atbrīvot /Persona B/, personas kods /Personas kods A/, no kriminālatbildības un kriminālprocesu /Persona B/ apsūdzībā pēc Krimināllikuma 185.panta pirmās daļas izbeigt.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un otro daļu, noteiktos sodus daļēji saskaitīt un galīgo sodu /Persona B/ noteikt – brīvības atņemšana uz 8 (astoņiem) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto un piekto daļu brīvības atņemšanas soda izciešanā /Persona B/ ieskaitīt aizturēšanā un apcietinājumā pavadīto laiku no /Datums A/plkst.02.07 līdz /Datums T/plkst.12.45, kas atbilst divām dienām, no /Datums R/ līdz /Datums B/

Atlikušais brīvības atņemšanas soda izciešanas termiņš – 3 (trīs) mēneši 26 (divdesmit sešas) dienas.

Drošības līdzekli – apcietinājums atstāt negrozītu līdz sprieduma spēkā stāšanas dienai.

Soda izciešanas sākumu skaitīt no 2025.gada 9.decembra.

Piedzīt no /Persona B/ par labu valstij110 EUR (viens simts desmit euro) par zvērināta advokāta veikto darbu juridiskās palīdzības sniegšanā pirmstiesas procesā, un tie iemaksājami: Tiesu administrācijas kontā Nr.LV05TREL819045814800B, BIC kods TRELLV22, NMR 90001672316, maksājuma mērķis: VNJP izmaksāto līdzekļu atmaksa lietā Nr.19720326125/K77-3264-25/87, nosakot 30 (trīsdesmit) dienu termiņu tā labprātīgai izpildei pēc sprieduma spēkā stāšanās, iesniedzot tiesai maksājuma apliecinošu dokumentu.

Divus CD diskus, kas glabājās pie krimināllietas materiāliem uzskatīt par elektroniskiem dokumentiem un atstāt glabāšanai pie lietas.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 (desmit) darba dienu laikā apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijā, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta ceturto daļu tikai daļā par tiesas piespriesto sodu, kompensāciju vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem, iesniedzot apelācijas sūdzību vai protestu Rīgas pilsētas tiesā (Latgales priekšpilsētā).

Pilns sprieduma teksts pieejams 2026.gada 5.janvārī.

Tiesnesis *(personiskais paraksts)* M.Tupureins

Dokuments parakstīts elektroniski ar drošu elektronisko parakstu un satur laika zīmogu